

A boszorkány felismerése lucaszékkel

A Luca székirú édesanyámtó hallottam. A Luca székit úgy készítették, hogy az is meg vót határozva, milyen fábó kell lennyie.

Vótak olyan bátor legények, hogy megcsináták a Luca székit, hiába ilyeszgették őket, hogy a boszorkányok így meg úgy csinának velük.

A Luca székit Lucátó karácsony bőjtyiig kellett készíteniyi úgy, hogy minden nap kellett rajta csinányi egy darabot. Mikor elkészűt, az illető elvitte az éjféli misére. De nem ment be a templomba, hanem a templom mellett leült a székre. Megvárta míg jöttek kifele a templombó, hogy ki jön ki legelőbb, mert az vót a boszorka. Vót olyan is, hogy a saját édesannya jött ki elsőnek, vagy a felesége. Még úgy is emlegette édesanyám, hogy annak, aki a Luca széket csináta, meg kellett előzni azt, aki hazafele ment, hogy hamarabb elérjen a hármás útho. Ott letette a Luca székit, oszt egy kört húzott köréje. Leült a székre és várta a boszorkányokat. Gyöttek is a boszorkányok. Az egyiknek szarva vót, a másiknak patája. Mentek vóna be a körbe, de nem tudtak. A legény a körbe biztonságba vót, a boszorkák nem árthattak neki. Azé kellett a szék köré kört húzniyi. Addig ült ott a legény, míg a kakas meg nem szólalt. Mikor a kakas megszólalt, a boszorkányoknak má nem vót hatalmuk.